

Arrest

nr. 103 166 van 21 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren op 14/4/1951 in de hoofdstad Kabul. U woonde er achtereenvolgens in de wijken Shor Bazaar en Qalai Fatullah om de laatste twaalf jaar van uw verblijf in Kabul in Karte Parwan door te brengen. U studeerde af van de tiende graad en u bent het lezen en schrijven machtig in het Dari, Pashtou en Punjabi. U werkte steeds als winkelier en huwde J.(...) K.(...) S.(...) (o.v. X). Omwille van de algemene onveilige situatie in Afghanistan ontvluchtte u met uw echtgenote op 23 jauza 1390 (13 juni 2011) Kabul om op 16 juni 2011 in België aan te komen. Dezelfde dag verklaarde u zich vluchteling.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenote vier taskara's, twee certificaten van militaire dienst, twee foto's en een evaluatierapport van uw centrum neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Zo moet er allereerst op gewezen dat uw kennis van het meest cruciale probleem voor de Hindoe en Sikh gemeenschap te wensen overlaat. U vermeldt de crematieproblemen van de Hindoes en Sikhs in Kabul en u slaagt erin de essentie van het probleem uit te leggen. Van iemand die zestig jaar deel heeft uitgemaakt van de Hindoe en Sikh geloofsgemeenschap in Kabul en die woonde in Karte Parwan, waar de het grootste deel van de leden van deze gemeenschap gegroepeerd samenwoont, kan echter een grondige kennis verwacht van het nijpendste probleem van de Kabulse Hindoes en Sikhs. U weet echter vreemd genoeg het fijne niet van het incident waarmee de Sikhs het crematieprobleem probeerden aan het kaarten. U was nochtans aanwezig bij de verhinderde crematie van Lachman Singh in Kabul, zo zegt u. Dat de aanwezige Sikhs vervolgens met het lijk in de stad protesteerden, weet u ook. Waar de Sikhs gehoor vroegen voor de problemen, is u evenwel niet bekend. U zou mogen weten dat uw geloofsgenoten massaal naar het hoofkwartier van de Verenigde Naties trokken om hun problemen voor te leggen. Hoewel u beweert dat u de betoging zelf oversloeg en naar uw winkel ging, kan het niet anders dan dat het relaas van de ophefmakende betoging in de dagen en maanden nadien nog uitgebreid in uw gemeenschap besproken werd. Meer nog dan uw gebrek aan kennis van de betoging zelf moet uw onwetendheid over de omgang met de crematieproblematiek aangekaart worden. U beweert immers dat zowel voorafgaand aan het incident bij de crematie van Lachman Singh in september 2007 als na dit incident uw gemeenschap geen problemen kende met de crematie. Niets is minder waar. De problemen met het cremeren van overledenen in Qalacha begonnen reeds enkele jaren na de val van het Talibanregime, in die mate dat reeds in 2005, 2006, 2007 en ook nadien in 2009 overledenen naar buiten de stad Kabul moesten worden gebracht voor verbranding. Dat u steeds in Kabul zou hebben gewoond zonder van de omvang van dit ernstige probleem voor de Hindoes en Sikhs op de hoogte te zijn geweest, valt niet voor te stellen. Uw onwetendheid op dit vlak verhindert elk geloof in uw bewering dat u tot 2011 deel uitmaakte van de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.4).

Daarnaast blijkt ook uw kennis van de stad Kabul aanzienlijke lacunes te vertonen. De beruchte aanslag bij Cinema Baharistan is u bekend. Als u echter gevraagd wordt of u nog andere veiligheidsincidenten kent die zich in uw wijk hebben voorgedaan, moet u ontkennend antwoorden. Dat u onder andere niet op de hoogte bent van de ontploffing op de gronden van de Britse ambassade die de hele wijk deed daveren in september 2009 of van de moord op het parlamentslid Mohammad Islam Mohammadi voor zijn huis in Karte Parwan wijst andermaal op de oppervlakkigheid van uw kennis aangaande uw beweerde verblijfplaats (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.3,5). Over het Zanana park, dat vlak bij uw wijk gelegen is, gelooft u dat het in 1385 (2006) verbouwd is. In werkelijkheid vonden de verbouwingswerken van het park slechts enkele maanden voor uw beweerde vertrek uit het land plaats (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.7). Dat u wel van de werken gehoord heeft maar ze geheel verkeerd in

de tijd plaatst, doet sterk vermoeden dat u niet uw verblijf in Kabul, maar wel studie achter uw kennis schuilgaat (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.7).

Voorts bent u, die twaalf jaar in Karte Parwan zou hebben gewoond, er niet van op de hoogte dat de wijk bekend staat als een Tadzjiekse wijk. Dat deze bevolkingsgroep een grote meerderheid in uw wijk uitmaakt weet u niet en u beweert daarentegen dat Karte Parwan een etnisch gemengde wijk is (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.5).

Van Abdul Ahad Sahebi, de burgemeester van Kabul die in eind 2009 wegens corruptie veroordeeld en afgezet werd, heeft u nog nooit gehoord, net zo min als van zijn voorganger Rohullah Aman (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.4). Dat Mohammad Yunus Nawadish de huidige burgemeester van Kabul is, weet u wel. U kan echter niets over deze vooraanstaande persoon zeggen (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.5). Van de beruchte krijgsheer Haji Qadir zegt u dat hij een jaar geleden, nog na uw vertrek uit Afghanistan, gedood werd. Tot zijn dood zou hij minister van binnenlandse zaken zijn geweest, zo meent u. In werkelijkheid kwam Haji Qadir reeds in 2002 om het leven. Dat u de dood van deze beroemde persoon en zijn voorafgaande carrière in de hoogste regionen van de Afghaanse politiek volledig verkeerd inschat, sterkt het vermoeden dat u ook de informatie over Haji Qadir's dood buiten Afghanistan opdeed (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.4-5). De oppervlakkigheid van uw kennis over zijn broer Haji Din Mohammad lokt dezelfde vaststelling uit. Uw uitspraak dat hij "ergens bij de overheid werkte", valt niet te rijmen met zijn werkelijke functie als gouverneur van Kabul van juni 2005 tot juli 2009. Dat uw kennis over deze prominente persoonlijkheden van Kabul dermate ernstige lacunes vertoont, schaadt andermaal het geloof in uw verblijf in deze stad.

Ook uw verklaringen over de Afghaanse televisiezenders wijzen in de richting van studie. U noemt tijdens het gehoor spontaan vier Afghaanse televisiezenders. Als u gevraagd wordt programma's te noemen die u op Ariana, een van die zenders, kon zien, zegt u dat er een Indische serie op te zien was. Gevraagd naar de naam van die serie komt u terug op uw voorafgaande uitspraak. Als daarop de vraag naar programma's op Ariana herhaald wordt, vermeldt u dat u naar liedjes luisterde op deze zender. De vraag naar dit liedjesprogramma kan u echter opnieuw niet antwoorden. U verbaast ook met de uitspraak dat er op Ariana in het Farsi, u bedoelt wellicht Dari, uitgezonden wordt (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.5-6). In werkelijkheid is slechts 45% van de zendtijd van Ariana in het Dari. 35% is in het Pashtou, 15% in het Oezbeeks en 5% in het Engels. Ook de naam van het bedrijf dat u van deze zenders voorzag, is u onbekend (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.5-6).

U gelooft eveneens dat de laatste verkiezingen die in Afghanistan tijdens uw verblijf georganiseerd werden de presidentsverkiezingen van 1388 (2009) waren. Van de parlementsverkiezingen die zich in september 2010, zo'n negen maanden voor uw beweerde vertrek, via de media maar ook door verkiezingsaffiches in het straatbeeld aan iedereen opdrongen, heeft u geen weet (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.6). Deze parlementsverkiezingen zouden niet aan u zijn voorbijgaan indien u destijds inderdaad in Kabul verbleef, daar leden van uw gemeenschap bij die verkiezingen opkwamen en campagne voerden om hun kandidatuur kracht bij te zetten (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.6). Gevraagd naar de stemkantoren in Karte Parwan voor de presidentsverkiezingen van 2009 weet u te zeggen dat er in uw wijk stemkantoren gelegen waren. Waar er toen gestemd kon worden in Karte Parwan kan u dan weer niet vertellen (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.6).

Van de vijf districten die Kabul stad omringen kan u er verder maar twee geven (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.3).

Tot slot moet er ook op gewezen dat u uw directe vluchtaanleiding niet geloofwaardig weet in te passen in uw verklaarde verblijf in Afghanistan. U stelt dat na de dood van Osama Bin Laden de problemen van Afghanistan zich versterkten en dat er na zijn dood veel aanslagen waren. Als deze aanslagen er niet waren geweest zou u het land niet hebben verlaten, zo verklaart u (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.3). U kan evenwel geen aanslagen noemen die na de dood van Osama Bin Laden plaats vonden. Desalniettemin houdt u vol dat u begreep dat de situatie erger werd na zijn overlijden (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.3). Later herhaalt u nogmaals dat omwille van de problemen na de dood van Osama u het land verliet. Daar u drie maanden had u nodig had om uw vertrek uit Afghanistan voor te bereiden, wordt met de vaststelling dat Bin Laden zo'n maand voor uw beweerde vertrekdatum gedood werd uw vluchtaanleiding onderuit gehaald (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.8). Dat u de dood van Osama Bin Laden en de reactie van de moslimwereld erop aangrijpt als reden voor uw vlucht uit Afghanistan, terwijl u niet in staat bent zijn dood correct te situeren tegenover uw vlucht, schaadt het geloof in de voorgehouden vertrekdatum uit Afghanistan. Bovenstaande bevindingen halen het geloof in uw beweerde verblijf in Afghanistan onderuit.

Tenslotte kan ook de informatie die u en uw echtgenote met betrekking tot jullie reisweg geven allerm minst overtuigen. Zo is het merkwaardig dat uw echtgenote geen besef heeft van de plaatsen die ze onderweg aandeed, terwijl u de trajecten van de vliegtuigen die u tot België brachten geheel kan weergeven. Verder is het bevreemdend dat jullie beweren dat jullie geen paspoort in handen hebben gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale

luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals jullie beweren. Jullie verbazen verder met de uitspraak dat jullie niet weten onder welke naam jullie de vliegtuigreizen maakten (CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.7; CGVS J.(...) K.(...) S.(...) p.3-4). Dat jullie geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen over de route die jullie volgden of over de wijze waarop jullie reisden ondergraaft het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond³ en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in

de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen jullie aanspraken op een verblijf in Afghanistan tot 2011 niet ondersteunen. De neergelegde documenten zijn ofwel van een respectabele ouderdom ofwel van een discutabele origine. Zo dateren de taskara's in boekvorm van 1358 (1379) en zijn de certificaten betreffende uw legerdienst uitgegeven in 1356 (1977) en 1364 (1985). Deze stukken kunnen derhalve uw beweerde verblijf in Afghanistan niet ondersteunen. Over de nieuwe taskara's kunnen u en uw echtgenote geen geloofwaardige verklaringen afleggen. U beweert dat u deze taskara's bekwaam in 1388 (2009), twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Later stelt u dat jullie taskara's vier jaar geleden kregen. Als u erop gewezen wordt dat u deze taskara's slechts 22 dagen voor jullie verklaarde vertrek uit Afghanistan uitgegeven werden, verklaart u dat u in 1388 de taskara's aanvroeg in het kader van een volkstelling. Pas kort voor uw vertrek was het uw beurt om de nieuwe taskara's te ontvangen, zo stelt u. Het bronnenmateriaal waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat aan het administratief dossier is toegevoegd, vertelt evenwel een ander verhaal. Een volkstelling, uw reden om een nieuwe versie van uw taskara aan te vragen, heeft, hoewel voorzien in de Bonnakoorden van 2001, nog steeds niet plaats gevonden. Dat u van 2009 tot de lente van 2011 diende te wachten op uw taskara is evenmin aannemelijk. De levertijd van een taskara is immers maar enkele dagen (CGVS J.(...) K.(...) S.(...) p.2,3; CGVS D.(...) S.(...) S.(...) p.2,3). Dat u geen geloofwaardige verklaringen weet af te leggen over de nieuwe identiteitskaarten die u neerlegt doet ernstige vragen rijzen bij hun authenticiteit. De twee foto's en het evaluatierapport van uw opvangcentrum gaan over uw verblijf in België en kunnen als dusdanig uw beweerde verblijf in Afghanistan niet ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van Vluchtelingen, in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van subsidiaire bescherming.

2.2. De Raad is van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maakt. Zo kan worden vastgesteld dat verzoekers kennis van een cruciaal probleem voor de Hindoe en Sikh gemeenschap beperkt is. Van iemand die zestig jaar deel heeft uitgemaakt van de Hindoe en Sikh geloofsgemeenschap in Kabul (stuk 3, gehoorverslag, p. 2), kan echter een grondige kennis verwacht worden van een specifiek probleem van de Kabulse Hindoes en Sikhs zoals uiteengezet in de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd. Verzoeker weet echter het fijne niet van het incident waarmee de Sikhs dit crematieprobleem probeerden aan het kaarten, niettegenstaande hij verklaarde aanwezig te zijn bij de verhinderde crematie van Lachman Singh in Kabul (stuk 3, gehoorverslag, p. 4). Verzoeker weet wel dat de aanwezige Sikhs vervolgens met het lijk in de stad protesteerden, maar waar zij gehoor vroegen, is verzoeker dan weer onbekend (stuk 3, gehoorverslag, p. 4). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier trokken de protestanten massaal naar het hoofkwartier van de Verenigde Naties om hun problemen voor te leggen. Naast verzoekers gebrek aan kennis van de betoging zelf, is hij onwetendheid over de omgang met de crematieproblematiek. Verzoeker verklaarde immers dat zowel voorafgaand aan het incident bij de crematie van Lachman Singh in september 2007 als na dit incident zijn gemeenschap geen problemen kende met de crematie (stuk 3, gehoorverslag, p. 4). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat de problemen met het cremieren van overledenen in Qalacha begonnen reeds enkele jaren na de val van het talibanregime, in die mate dat reeds in 2005, 2006, 2007 en ook nadien in 2009 overledenen naar buiten de stad Kabul

moesten worden gebracht voor verbranding. Dat verzoeker steeds in Kabul zou hebben gewoond zonder van de omvang van dit ernstige probleem voor de Hindoes en Sikhs op de hoogte te zijn geweest, doet afbreuk aan verzoekers verblijf aldaar. Verzoekers onwetendheid op dit vlak verhindert elk geloof in zijn bewering dat hij tot 2011 deel uitmaakte van de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul.

Daarnaast is verzoekers kennis van de stad Kabul beperkt. Verzoeker kan buiten de aanslag bij Cinema Baharistan geen andere veiligheidsincidenten die zich in zijn wijk hebben voorgedaan opnoemen. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er een ontplofing was op de gronden van de Britse ambassade die de hele wijk deed daveren in september 2009 en wordt bericht over de moord op het parlamentslid Mohammad Islam Mohammadi nabij zijn huis in Karte Parwan. Dat verzoeker dergelijke significante gebeurtenissen die zich afspeelden in de wijk waar hij woonde niet spontaan vermeldt, wijst andermaal op de oppervlakkigheid van verzoekers kennis aangaande zijn beweerde verblijfplaats (stuk 3, gehoorverslag, p. 3, 5).

Van Abdul Ahad Sahebi, de burgemeester van Kabul die volgens de informatie in het administratief dossier eind 2009 wegens corruptie veroordeeld en afgezet werd, kan verzoeker niets vertellen (stuk 3, gehoorverslag, p. 4). Van de krijgssheer Haji Qadir stelt verzoeker dat hij een jaar geleden, nog na zijn vertrek uit Afghanistan, gedood werd en tot zijn dood zou hij minister van binnenlandse zaken zijn geweest (stuk 3, gehoorverslag, p. 4). Volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier kwam Haji Qadir reeds in 2002 om het leven. Verzoekers argument dat hij verschillende van de personen die verweerder heeft voorgelegd kent en enkel de juiste functie van die personen niet kent, verschoont noch verklaart voormelde vaststellingen niet.

Verzoeker meent eveneens dat de laatste verkiezingen die in Afghanistan tijdens zijn verblijf georganiseerd werden de presidentsverkiezingen van 1388 (2009) waren. Van de parlamentsverkiezingen die zich volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier, in september 2010 voordeden, heeft verzoeker geen weet (stuk 3, gehoorverslag, p. 6; landeninformatie). Het is niet aannemelijk dat deze parlamentsverkiezingen aan verzoeker zouden zijn voorbijgaan indien hij destijds inderdaad in Kabul verbleef, daar uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat zelfs leden van zijn eigen gemeenschap bij die verkiezingen opkwamen en campagne voerden om hun kandidatuur kracht bij te zetten.

Het argument dat verzoeker zich vooral binnen zijn gemeenschap begaf of de vraag of een doorsnee Belg op dergelijke vragen zou kunnen antwoorden, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet verklaren.

2.3. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad nog op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de situatie van sikhs en hindoes in Afghanistan in samenhang met UNHCR Eligibility Guidelines van 17 december 2010 en de algemene veiligheidssituatie in Kabul zoals zou blijken uit het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Nederland, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon

onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)). Ook het door verzoeker aangehaald arrest *Singh et autres c. Belgique* staat hem niet toe zijn ware verblijfplaats(en) doelbewust te verhullen en het onderzoek hiernaar enkel en alleen over te laten aan de Belgische asielinstanties zonder dat hij daarover enige waarheidsgetrouwe uitleg verschaft.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF